

Az Orbán-klán magánélet-védelme

Itt Orbán kíséretének kettős lelkű tagjairól írok, azokról, akik szóltak törvényíró jogászaiknak, tegyék végre lehetővé, hogy úgy bújhassanak Orbán köpenye alá, hogyha éppen dühös az ország, vagy ez amúgy valamiért számukra nem komfortos, onnan ne látszódjának ki.

A katatörvény, a nemzetközi helyzet, a vita hiánya

A mostani katatörvény közvetlen előzménye az volt, hogy a magyar kormány többek között a hivatalos iratban azt is megígérte, hogy – megfelelve amúgy az írott malasztként meglévő hazai jogalkotási kötelezettségének – az EU helyreállítási alapja folyósításának feltételeként „a törvényhozásban ezentúl teret ad a társadalmi konzultációnak és csökkenti a gyors jogalkotási lehetőségek arányát”. Az sem kizárt, hogy az ígéretnek, ha nem látná, mi folyik itt, az EU hitelt adna. Csakhogy éppen az ígéret előtt rendelte el Orbán azt a rapid és előkészítetlen alaptörvény-módosítást, amelynek alapján a Fidesz-fülbevalós köztársasági elnök az önkormányzati és az európai parlamenti választást ugyanarra a napra írja majd ki. A módosításnak az alkotmányosság alapeszméjét sértő önző pártpolitikai, azaz alkotmányellenes célja mindössze annyi, hogy a Fidesz két év múlva minél jobb eredményt érjen el az uniós és az önkormányzati választáson. Ezzel pedig minél megalázóbb helyzetbe hozza az utóbbi időben amúgy

is ágrólszakadt ellenzéket; arra kényszerítve, hogy pártjai egyszerre kampányoljanak egymásért az önkormányzati választáson és egymás ellen az uniós.

Ezt követte a társadalom jelentős hányadának dühét most kiváltó, ugyancsak sub rosa összeeszkábált, senki által nem látott, nem véleményezett, előkészítetlen, kritikátlanul elfogadott katatörvény. Mindkettő önmagában is komoly teljesítmény lenne az alkotmánytalan arcátlan-ság világbajnokságán.

A NER bábjai irtóznak a szabad hangtól és minden vitától. Gulyás Gergely például a csütörtöki kormányinfón még semmit nem tudott a következő hétfőn beterjesztett és kedden el is fogadott katatörvényről, amely közel négyszázezer (a családtagokkal egymillió) magyar egzisztenciáját rendíti meg Magyarországon. Kisvártatva ugyanő, teoretikusként is bemutatkozva, eljutott az alkotmány- és politika-elméletben eddig ismeretlen tézis megfogalmazásáig, miszerint a demokrácia lényege a politikai és társadalmi vita hiánya: „Amikor nem volt demokrácia, akkor ezt különböző társadalmi egyeztetésekkel próbálták elfedni, de mióta meg demokrácia van, és vannak szabadon választott képviselők, azok dönthetnek, és ennek a felelősségét is vállalják. A meghozott döntésért a kormány és természetesen a kormánypártok a felelősséget vállalják.” Mikor ezt hitetlenkedve meghallod, elmédben felcsenghet

az *Egy szerelem három éjszakájából* a dal a szavak és a valóság lecserélhetőségéről: „Jobb a Műnap, mint a Nap, / anyagnál a műanyag... / nemzetnél a műnemzet, / rendet, rendet, műrendet!” Ugyanakkor míg az EU tagjai vagyunk, remélhetjük, hogy csak részlegesen jön elő ugyaninnen a hatalom végső érve: „Hiába itt a tiszta szó, / Akármi szépet sütsz ki / Csak szűrni-vágni-ütni / Marad ultima ratio.”

A katatörvény utáni kedd éjszakájában a pesti és budai tüntetők lelkesen mérszárosztak és orbánoztak. Ettől nem egészen függetlenül ezen írásnak elsősorban nem a katatörvény a tárgya, hanem a hatalom lelke, azaz a lelketlenség, az országlakosokkal szemben az Orbán-klán magánéletének fokozott védelme.

88

Főispánok és elbutulás

A rendelkezésünkre álló nyelv szegényes a valóság leírására. Kifogyunk a szavakból. A jogalkotás Magyarországon immár nem a rousseau-i általános akaratról szól, hanem a rajongásról, a szakadatlan talpnyalásról. John Emerich Edward Dalberg-Acton (1834–1902) angol történész-politikus azzal a mondattal lett halhatatlan, amit talán soha nem is mondott. A neki tulajdonított maxima így szól: „*A hatalom megront, a korlátlan hatalom pedig korlátlanul megront.*” A hazai tapasztalatok alapján, ha a polgári törvénykönyv átmeneti rendelkezéseinek legfrissebb módosítására a jogászi szakma nézőpontjából tekintünk, jó okkal értelmezhetjük át a derék 19. századi angol úr mondatát – de gyanítjuk ez a változat sem lenne éppen ellenére: „*A hata-*

lom fokozatosan elhülyít, a korlátlan hatalom pedig teljesen elhülyít.” Elszakadva a derék brit értelmezésétől, birtokunkban a bőséges hazai tapasztalatokkal mondhatjuk azt is, hogy a legutóbbi saláta-, avagy mosléktörvényhozás nem pusztán ostobaság, nem csak a megszokott mindennapos tökfekedés, hanem egyúttal a hatalom bensőségéből kiáradó szervi rettegés is, ami azt mutatja, hogy nincsenek gyávább emberek a hatalom kitartottjainál. Tudják, de legalább érzik, milyen vékony jégen sétálnak. A diktatúra, illetve az autokrácia csak néhány helyen kvázi örök életű (de ott is lehetsz máról holnapra Simicska, avagy Spéder), másutt meg szimplán bukó. Az autokrácia nevetséges lesz, a bolondok hajójából ki kell szállni, akár a tajtékos vízbe is megszáj kiugrani.

Figyelemre méltó jel, hogy miközben mára az elhibázott gazdaságpolitika már ikerdeficit¹ okozott, egészen durva lett az infláció, és nem csak a zlotyval összehasonlítva tízszeres immár a magyarországi pénzromlás mértéke, de az összes környező ország valutájával, sőt még a hrivnyával és a rubellel szemben is szinte szabadesésben van a forint, de, és ez már nem az autokrácia diszkrét bája, hanem visszataszító ostobasága, hogy nincs jobb dolguk, fontosabb feladatuk a tekintetes NER-karoknak és -rendeknek, azaz az Országgyűlésnek, mint egyetlen zagyva törvénybe eldugva főispánosított vármegyéket alapítani és ugyanezzel a lendülettel Orbán

¹ Az ikerdeficit az ország folyó fizetési mérleg hiányának és az államháztartás hiányának egyidejű megléte.

nyüzgő és lelkes tényérnyaló kíséretét megóvni, védeni attól, hogy a miniszterelnök körüli zizegéseikről, nyilvános törleszkedéseikről, hízelkedéseikről, danolásaikról Kossuth Lajos kalapjáról, a fehérvári huszárokról, stb. az amúgy is gettóba szorított maradék szabad sajtó esetleg beszámoljon.

A hatalmasok személyiségi jogainak védelme

Nézzük tehát a hangzatos című módosítás „*Magyarország kormányának T/360. számú törvényjavaslata Magyarországra 2023. évi központi költségvetésének megalapozásáról*” eredeti szövegét.

A módosított Ptk.-t valóban hatálybeléptető rendelkezés eddig így szólt:

(A Ptk. 2:51-2:54. §-ához)

8. § (1) A Ptk. személyiségi jogok megsértésének szankcióira vonatkozó rendelkezéseit a hatálybalépését követően történt jogsértésekre kell alkalmazni.

(2) A Ptk. hatálybalépése előtt megsértett személyhez fűződő jogok alapján érvényesíthető polgári jogi igényekre a jogsértés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. A Ptk. hatálybalépése előtt megkezdődött, folyamatosan tanúsított jogsértő magatartásra – ideértve a mulasztást is – akkor is a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a jogsértő magatartás befejezése a Ptk. hatálybalépése utáni időpontra esik.”²

Most pedig tekintsünk az újságírói tapintattal salátatörvénynek, valójában helyesebben, mivel van benne szabadalom, nemzetbiztonság, osztalékadó, vízi közlekedés, kamara, lőfegyver, hulladék, azaz „sz...r, szappan, szalámi”, inkább mosléktörvénynek nevezhető törvényhozási végtermék szövegét!

Az új törvényi rendelkezések 119. §-a szerint viszont „A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 2. alcíme a következő 8/A. §-sal egészül ki: A Ptk. 2:51. §–2:54. § alkalmazásában amennyiben a miniszterelnökről vagy a köztársasági elnökről személyvédelemmel megvalósuló rendezvényen, egyéb eseményen olyan kép-, illetve hangfelvétel készül, amelyen más személy is látható, illetve hallható, akkor az ott jelen lévő kép-, illetve hangfelvétellel érintett más személy tekintetében vélelmezni kell, hogy az érintett hozzájárult a kép-, illetve hangfelvétel készítéséhez és közzétételéhez. Az érintett a tudomásszerzéstől számított 48 órán, de legfeljebb a kép-, illetve hangfelvétel közzétételétől számított 15 napon belül kérheti, hogy a kép-, illetve hangfelvételen őt tegyék felismerhetetlenné.”

A dolog annyira vicces, hogy szó szerint még a nyomtatott sajtót sem veszi ki az új szabály hatálya alól, ha tehát valamelyik Orbán–Novák-esemény résztvevője utólag szégyellné, hogy megjelent, akkor talán még a fényképét közlő *Magyar Nemzet* egyik lőtífuti slapaja, csak hogy a delikvens képét kisatírozza a lapból, végig is járhatná a nem túl népes előfizetői kört.

² 2013. évi CLXXVII. törvény a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről, 8.§

Biztosan nem kell jogásznak lenni ahhoz, hogy lássuk, ezzel a módosítással a jogalkotó nem hatályba léptet, hanem a polgári törvénykönyv jogokat meghatározó rendelkezéseit, azaz a polgári anyagi jogot változtatja meg, persze korlátoltan.

Azt sem tudjuk a javukra írni – a szándék amúgy sem világos –, hogy ezzel a zagyvalékkal talán nem merték a jogrendszer egyik központi, tekintélyes elemét, a polgári törvénykönyvet az eddigihez képest is tönkrébb tenni.

Nem csak a miniszterelnök körül lihegő fő- és alispánok, nemzeti tőkés, csendbiztosok, dal- és egyéb színházi direktorok, főszolgabírók, udvari főművészek, demeterszilárdok, a családba betérők, köz- és magánírók, művészeti akadémikusok, sajtócézások, cenzorok, múzeumigazgatók, főbírók, egyetemi és egyéb kurátorok, rabbik és püspökök, hanem a mosléktörvény szédelgő alkotói is megérik a pénzüket, mert valójában nem a hatályba léptető szabályt, hanem magát a polgári törvénykönyvet írták át kegyetlen, abszurd tartalommal.

A rendelkezés indoklása külön is, nem csak anyanyelvileg és nyelvtanilag (a „megjelenést is eredményez” és hasonló gyönyörűségek mellett az egyes-többszám egyeztetésébe például látványosan beletörlik a jogalkotói bicska) szépségdíjas: „A miniszterelnök és a köztársasági elnök Magyarország legfontosabb és legismertebb közjogi méltósága közé tartozik, akik számos rendezvényen, helyszínen jelennek meg, a róluk készült felvételeken számos személy látható velük egyidejűleg, legyen az akár más

esemény. Az ismertségük miatt amennyiben ezen személyek rendezvényen vagy egyéb programon vesznek részt, amely gyakran képes hangfelvételen való megjelenést is eredményezhet. Ennek tudatában mindenki szabadon eldöntheti, hogy a rendezvényen, eseményen részt vesz-e. A módosító javaslat a korábbi szabályozás logikáját kívánja megváltoztatni (!) a felvételen szereplő személyek alapjogvédelmének erősítése céljából: ha ezen közjogi méltóságokkal közösen eltöltött rendezvényen kép- vagy hangfelvétel készül, akkor a jogalkotó önmagában a rendezvényen, eseményen való részvétel miatt vélelmezi a jövőben a hozzájárulást, de az érintett a meghatározott időtartamon belül kérheti a felvételen történő felismerhetetlenné tételét.”

Egyrészt nyilvánvaló, hogy a megfogalmazók környékén sem járt jogvégzett ember. Másrészt a felvilágosodás óta csak a totális államok által időnként megtört jogfejlődést tagadja meg minden szegyenkezés nélkül a szabály. Ilyesmit az abszolutizmus bukása óta olyan létező jogrendben, ahol ismerik a magánélet védelmét és/vagy a közélet átláthatóságát, biztosan nem lehetett leírni. Nálunk másként van, a jogalkalmazás állami szolgálja a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság joggyakorlata gazdag olyan esetekben, amelyekben a gazdagok és hatalomközeliak védelmét képviselte a szegényekkel és hatalom nélküliekkel szemben, de például a hajléktalanok alaptörvényesített üldözését leszámítva – ez is nemzeti szegyenünk – anyagi jogszabályban ilyesmi eddig elvétve került a szemünk elé.

Mellesleg a Nagyságos Miniszter-

elnök Úr és Köztársasági Elnöke helyében a magunk részéről bizony számon tartanánk, hm, az őket a nyilvánosság előtt szégyenlő ispánjaikat, szolgáljaikat.

Mutakozz be szépen a Miniszterelnök Úrnak!

Miközben a miniszterelnöknek és a köztársasági elnöknek a közszereplő és uralgó felnőttékből álló, szépen vagyonosodó kíséretét mostantól meg kell védeni a nyilvánosságtól, addig a hatalomban lévőket gyerekeket zavartalanul használhatnak politikai célra. Magyarországon főleg választási kampányok idején, de azoktól függetlenül is, időről időre felüti a fejét az általunk politikai pedofiliának nevezett és elemzett jelenség. Rendszerint kormánypárti, olykor ellenzéki politikusok óvodásokkal vagy elemi iskolások buksiját simogatva, őket nyájasan kérdezetve médiaszerepelnek, mégpedig a dolog természeténél fogva érvénytelen és hallgatólagos szülői belenyugvással, gyakrabban pedig anélkül.

Láttunk olyat is, hogy óvodásokat térdepeltettek a polgármester előtt. Sőt azt is, hogy az államférfi esernyő mögül gyönyörködött a zuhogó esőben tornabemutatót produkáló óvodásokban. Olykor a népviseletbe öltöztetett gyerekeket éppenséggel kázanavatastához, nemzeti szalag átvágásához mellékelik. Az Eötvös Károly Intézetben a Történelemtanárok Egyesületével korábban programot vittünk, a je-

lenséget kutattuk,³ összegyűjtöttünk jó néhány politikust, akik szabadidejüket óvodások társaságában szeretik eltölteni. Nagy számban találtunk kisdedeknek a miniszterelnök iránti *rajongását* illusztráló dokumentumokat. Mindezek alapján, persze mérsékelt eredménnyel, ajánlásokat tettünk. Amint látható, máig nem az óvodások számítanak.

Nemzethy Ronscderby

„Mert nem kell (mily sajnálatos!) / a háborúból visszamaradt / húszfilléres, a vashatos. / Sem a vasgyűrű, melybe

vésve / a szép szó áll, hogy új világ, / jog, föld. – Törvényünk háborús még.”⁴

Minderre legyen bár az egész feudális nemzeti szósszal összecsirizelve, a pártállami, persze nem szó szerint értendő paródia adja talán a legadekvátabb leírást. Ezért Moldova Györgyhöz fordulok, aki tudott valamit a hatalmasok és hatalom nélküliek közötti viszonyról.

„A Pénzügyminiszter 18712/D/+/T/1967 számú rendeletében meghatározott megbízhatósági kategóriák leírása (*A megbízhatósági kategóriák összehatára az 1967–2022 közötti halmazódott inflációs értéknek megfelelően korrigálandó [M. L.]*):

I. Évi egymillió forint jövedelmen felül. Bármilyen ajánlást megkap-

Időutazás

³ <http://iskolaespolitika.hu/portfolio-archive/ajanlas-politikusoknak/>

⁴ József Attila: „Íme hát meggletem hazámat...”

hat, országhatáron fel nem tartóztatható, vezető állású elvtársak kivételével bárkit kritizálhat, évi két halálos gázolás, egy liliomtiprás engedélyezve. Sajtóban nem támadható. Emberhúst nem ehet.

II. Évi egymillió forint jövedelem. Gyereke a felsőoktatási intézményekben nem kötelezhető felvételi vizsgára, kivéve a művészeti főiskolákat. Főosztályvezetővel bezárólag kritizálhat, fekete fuvar és fekete mise engedélyezve. Kerékpárra fordítva nem ülhet, orrát nem törülheti

a kanáriba. Évi ötszáz sikkasztásig adómentes.”⁵

***

Ha nem is holnap, de bizonyosan eljön az a pillanat, amikor a NER világából valakinek illendő és ajánlatos is lesz kiállnia a mikrofonok és a kamerák elé azzal, hogy ez az illető, a többiek nevében is megszólalva, az ország népétől végül bocsánatot kér.

⁵ Moldova György: Kettősverseny hegedűre és írógépre.

Horváth Gideon: Kiss of the Sun